

Pásztorok a hegyen

Betlehem mellett, a hegyoldalban pásztorok őrizték a nyáját. A hideg téli éjszakák nagyon hosszúra nyúltak. A pásztorok a tűz köré húzódtak, a farkasok és a tolvajok ellen pedig őrszemet állítottak.

Ezt az éjszakát valami különös, izgatott várakozás töltötte be. Talán a Betlehem felé vándorló sok ember miatt, vagy mert a bakacsin égen sosem látott fényvel sziporkáztak a csillagok. Hirtelen nagy fényesség támadt a magasban, nagyobb és erősebb, mint akármelyik csillag ragyogása. A pásztorok rémülten vetették magukat a földre. Még a fejüket is eltakarták.

- Ne féljeteK - szólalt meg egy hang fölöttük. - Jó hírt hozok.

Az egyik pásztor vigyázva felemelte a fejét. Csodálatos, fényes angyalt látott. Ő beszélt hozzájuk.

- KeljeteK föl, és induljateK! Betlehemben, egy istállóban ma éjszaka megszületett az Isten fia.

A pásztorok talpra szöktek, és meglepetten látták, hogy az ég tele van angyalokkal. Énekkal és imával köszönte meg Istennek az angyalok kara, hogy elküldte fiát a földre.

Mikor az angyalok eltűntek, a számadó azt mondta a többieknek:

- Induljunk! Menjünk be a városba, és keressük meg a gyermeket! Angyalok jelentették a hírt, nem kételkedhetünk benne. Megszületett az Isten fia.

A pásztorok sietve indultak lefelé a hegyről. A legfiatalabb felkapott egy újszülött bárányt.

- Ajándékot kell vinnünk a gyermeknek - mondta.

Könnyen megtalálták az istállót. József lámpája messzire világított az éjszakában. Fénye kirajzolta a jászol fölé hajoló párt. A jászolban ott feküdt a gyermek.

A pásztorok köréje gyűltek, és csodálták, milyen békésen alszik. Most csak alszik, de majd mindnyájunk megváltója lesz.